

ÎN C H E I E R E

16 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan și Galina Stratulat

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Ludmilei Iațco, avocatul Lebedinschi Adrian în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Iațco împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne cu privire la încasarea indemnizației pentru creșterea copilului, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2015

c o n s t a t ă

La data de 18 aprilie 2013 Iațco Ludmila a depus cererea de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 18.03.2013 nr. XVII-I- 383/13, încasarea indemnizației pentru creșterea copilului în mărime de 30% din salariul mediu, sumei de 1000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3000 lei.

În motivarea acțiunii a menționat că, este angajată a Ministerului Afacerilor Interne începând cu 18.01.2008 în calitate de inspector inferior al secretariatului Brigăzii de poliție cu destinație specială "Fulger".

Face referire că, la 09.09.2009 a înregistrat căsătoria cu Iațco Alexei, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. CS-V 0739753, eliberat de Primăria Vadul lui Vodă. La 18.02.2011 s-a născut copilul Iațco Kevin, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. NA-VI1058224 eliberat de Primăria Vadul lui Vodă.

Menționează că, prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 31 ef din 03 iunie 2011 i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului începând cu 02.06.2011 până la 18.02.2014.

În acest context relevă Iațco Ludmila că în luna ianuarie 2013 a depus în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale cererea cu privire la plata indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

Denotă că, prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. XVII-I-383 din 18.03.2013 s-a respins cererea cu privire la plata indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani pe motiv că, potrivit Legii nr. 320 din 27.12.12 privind activitatea poliției și statutul polițistului indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu al polițistului, din bugetul de stat.

Consideră că, răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. XVII-I-383 din 18.03.2013 este contrar normelor legale pe motiv că, conform art. 29 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 - XIV din 08.07.1999, nedepunerea contribuției de asigurări sociale de către angajator nu afectează plata drepturilor cuvenite asiguraților.

Prin hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 22 iulie 2014 acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate, prima instanța a concluzionat că este în sarcina Ministerului Afacerilor Interne să avanseze plata indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, pe care motiv Casa Națională de Asigurări Sociale nu poate fi responsabilă de achitarea indemnizației solicitate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2015 s-a respins cererea de apel declarată de reprezentantul Ludmillei Iațco, avocatul Lebedinschi Adrian și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reiterat argumentele menționate în hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 22 iulie 2014.

La 23 februarie 2015 reprezentantul Ludmillei Iațco, avocatul Lebedinschi Adrian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2015 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea cererii de recurs reprezentantul Ludmillei Iațco, avocatul Lebedinschi Adrian a menționat că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat legea, fapt manifestat prin omisiunea de a constata că, materialele pricinii denotă cu certitudine condițiile necesare a fi întrunite în vederea avansării de către intimat, a indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

Examinând temeiul recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la

judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat legea, fapt manifestat prin omisiunea de a constata că, materialele pricinii denotă cu certitudine condițiile necesare a fi întrunite în vederea avansării de către intimat, a indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, nu poate fi reținut deoarece este declarativ și nu are suport legal, or conform Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, în vigoare la momentul efectuării actului de procedură, indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu al polițistului, din bugetul de stat.

Prin urmare, circumstanțele pricinii au fost determinate de instanțele de judecată și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul Ludmilei Iațco, avocatul Lebedinski Adrian nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 paragraf 1 din Convenție, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995)

Colegiul conchide, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia

din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentul invocat în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Ludmillei Iațco, avocatul Lebedinschi Adrian ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de reprezentantul Ludmillei Iațco, avocatul Lebedinschi Adrian se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat